Td 053_5

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
σένα και τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω καράβι καρυδιάς, *τώρα τα βουνά ανθούν*
τιμόνι σιδερένιο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω κι ένα ναυτόπουλο, *τώρα τα βουνά ανθούν*
γνωρίζει τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί, *τώρα τα βουνά ανθούν*
κι όταν κατέβη κλαίει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
κι ο ναύαρχός του το ρωτά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και το βαρυξετάζει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και βαριανεστενάζεις, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Βλέπω τον ουρανό θολό, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και τ' άστρι βουρκωμένο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
βλέπω και την αγάπη μου, *τώρα τα βουνά ανθούν*
με άλλον 'γκαλιασμένη, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.